

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 20Co/4/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8419202743
Dátum vydania rozhodnutia: 16. 01. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Michal Boroň
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2020:8419202743.1

Uznesenie

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Michala Boroňa a členov senátu JUDr. Branislava Brezu a JUDr. Viery Kandrikovej v spore žalobkyne: S. C., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom W. XXXX/XX, XXX XX Y., právne zastúpenej JUDr. Petrom Junasom, advokátom so sídlom Letná 411/8, 058 01 Gánovce, proti žalovanému: I. C., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom W. XXXX/XX, XXX XX Y., adresa na doručovanie: O. XX, XXX XX I., o vylúčení z užívacieho práva k bytu patriaceho do BSM, o návrhu žalobkyne na nariadenie neodkladného opatrenia, o odvolaní žalovaného proti uzneseniu Okresného súdu Kežmarok č. k. 8C/40/2019-79 zo dňa 11.11.2019 takto

rozhodol:

P o t v r d z u j e s a uznesenie.

o d ô v o d n e n i e :

1. Napadnutým uznesením súd prvej inštancie nariadil neodkladné opatrenie, ktorým žalovanému uložil, aby do právoplatného skončenia konania o jeho vylúčení z užívacieho práva vedeného pred Okresným súdom Kežmarok pod spis. zn. 8C 40/2019 nevstupoval dočasne do bytu č. X nachádzajúceho sa na ul. W. XX v Y., v bytovom dome súpisné číslo XXXX, vo vchode č. XX na X. poschodí, postavenom na parcele C-KN, parc. č. XXX/XX, zapísaného na liste vlastníctva č. XXXX pre k. ú. Y., obec Y., okres Y..

1.1. V odôvodnení svojho rozhodnutia okrem iného uviedol, že žalobkyňa vo vzťahu k žalovanému vystupuje ako manželka žijúca s ním v spoločnej domácnosti. Žalovaný sa minimálne od októbra 2017 správal k žalobkyni agresívne. Verbálne aj fyzicky ju napádal, vulgárne nadával, ponižoval ju a bil. Postupne sa jeho konanie stupňovalo, vyhrážal sa jej, že jej vypichne oči, že ak zavolá políciu zabije policajta, zabije aj seba, pričom jej opakovane ukazoval nôž s ktorým to spraví. Jeho agresívne konanie vyvrcholilo v noci 15.03.2019, kedy pod vplyvom alkoholu a liekov s nožom v ruke vošiel do izby, kde spala navrhovateľka, žiadal ju, aby išla do druhej izby, čo odmietla, tak ju chytil za obe ruky, ťahal ju do druhej izby pričom ho ona prosila so slovami „nezabíjaj ma“, keď sa dostali do vedľajšej izby, ťahal ju k matracu a tam jej ukázal čierne popruhy podobné putám, pričom navrhovateľka kričala o pomoc v obave, že ju ide zabiť a vytrhla sa mu zo zovretia, ušla na chodbu bytového domu, kde kričala o pomoc a zvonila susedom, za pomoci ktorých následne bola privolaná polícia. Žalobkyni spôsobil početné podliatiny na oboch predlaktiach. Po tomto útoku musela vyhľadať lekárske ošetrenie.

1.2. Zároveň uviedol, že tento incident bol riešený v trestnom konaní vedenom na OO PZ v Y. pod sp. zn. ČVS:ORP-142/KK-KK-2019. Žalovanému bolo vznesené obvinenie pre trestný čin nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1, ods. 2 písm. a/, písm. b/ trestného zákona a žalovaný bol vzatý do väzby. V predmetnom trestnom konaní bola proti nemu podaná obžaloba, konanie vedené na Okresnom súde Kežmarok pod sp. sn. 7T 91/19 skončilo 05.09.2019 odsudzujúcim rozsudkom a žalovaný bol uznaný za vinného a bol mu uložený nepodmienečný trest odňatia slobody. Písomný rozsudok nebol žalobkyni doposiaľ doručený. Tieto skutkové tvrdenia boli osvedčené W. správou z 15.03.2019, obžalobou prejednanou pred Okresným súdom Kežmarok pod spis. zn. 7T 91/2019.

1.3. Ďalej uviedol, že počas pobytu žalovaného vo výkone väzby resp. následne vo výkone trestu žalobkyňa podala žalobu o vylúčení žalovaného z užívacieho práva k vyššie uvedenému bytu podľa § 146 odsek 2 Občianskeho zákonníka, konanie je vedené pod sp. zn. 8C/40/2019.

1.4. Dňa 08.11.2019 žalovaný zavolať telefonicky z mobilného telefónu svojej matky a oznámil jej, že bol prepustený z výkonu trestu na slobodu a že sa v najbližších dňoch vráti do spoločného bytu. Žalobkyňa vyslovila vážnu obavu, čo bude nasledovať po príchode žalovaného z výkonu trestu do spoločného bytu a že by mohol naplniť svoje vyhrážky a dokonať to, čím jej hrozil.

1.5. Mal za to, že fyzické i psychické násilie voči dosiahlo taký stupeň intenzity, že nemožno požadovať, aby táto zotrvala so žalovaným v spoločnej domácnosti, a tiež od nej nemožno požadovať, aby strpela hrozbu prípadných konfliktných stretov odporcom. V byte žije so svojimi štyrmi maloletými deťmi, z toho dve sú školopovinné a okrem tohto bytu nemá v súčasnosti inú možnosť, ako zabezpečiť bývanie pre seba a maloleté deti.

1.6. Uzavrel, že žalobkyňa v danom prípade osvedčila taký stav právnych (nielen faktických) vzťahov so žalovaným, ktorý vyžaduje dočasnú a rýchlu úpravu pomerov medzi nimi, t. j. naliehavosť situácie aj z právnej stránky a tiež osvedčenie ohrozenia práva podložené konkrétnymi skutočnosťami.

2. Proti tomuto uzneseniu podal v zákonom stanovenej lehote odvolanie žalovaný, v ktorom okrem iného namietal, že nebol vypočutý v predmetnom konaní, bolo porušené jeho právo na spravodlivý proces, žiadal o vylúčenie konajúceho sudcu, nakoľko mal za to, že bol voči nemu zaujatý. Nebola mu daná možnosť navrhnuť dôkazy a svedkov potrebných na zistenie rozhodujúcich skutočností. Mal za to, že súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam. Zároveň uviedol, že žalobkyňa má rád, nehnevá sa na ňu, je kresťan a verí v odpustenie a milosrdenstvo. Mal za to, že zo strany žalobkyne ide o žiarlivosť a pomstu. Následne žiadal vyšetriť psychický stav žalobkyne a poukázal na psychické problémy jej a jej rodiny.

2.1. Ďalej uviedol, že po prepustení z výkonu trestu bol dvakrát za ňou a za deťmi a opísal údajné intímnosti so žalobkyňou ku ktorým malo dôjsť.

2.2. Bol toho názoru, že žalobkyňa sa nebojí toho, že jej niečo urobí fyzicky, ale že natočí na skrytú kameru ako ubližuje jemu a ich deťom, a že sama skončí vo väzení, pretože má výbuchy agresivity.

2.3. Navrhol napadnuté uznesenie súdu prvej inštancie zrušiť.

3. Žalobkyňa vo vyjadrení k odvolaniu žalovaného uviedla, že žalovaný vo svojom odvolaní uvádza nepravdivé skutočnosti a hrubo a nepravdivo osočuje jej rodinu. Pokiaľ ide o ich stretnutie po jeho prepustení z výkonu trestu uviedla, že k stretnutiu došlo len raz, a to za prítomnosti polície, keď sa žalovaný domáhal vstupu do bytu, pričom toto stretnutie prebehlo úplne odlišne, než ako ho popisuje žalovaný. Mala za to, že k žiadnym dôvernosťam medzi nimi nedošlo. Poznamenala, že má z neho stále strach.

3.1. Navrhla, aby odvolací súd odvolanie žalovaného ako nedôvodné zamietol a napadnuté uznesenie súdu prvej inštancie potvrdil.

3.2. V ostatnom strany sporu v podstate zotrvali na svojich dôvodoch uvedených v odvolaní a vyjadrení.

4. Krajský súd v Prešove (ďalej len odvolací súd) príslušný na rozhodnutie o odvolaní (§ 34 zákona č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok, ďalej len „CSP“), vzhľadom na včas podané odvolanie preskúmal napadnuté uznesenie, ako aj konanie mu predchádzajúce v zmysle zásad vyplývajúcich z ust. § 379 a § 380 CSP, bez nariadenia pojednávania a dospel k záveru, že odvolanie žalovaného je nedôvodné.

5. Pred nariadením neodkladného opatrenia sa vychádza z vymedzenia uvedeného návrhu a skúma sa, či je dostatočne odôvodnený a ďalej sa skúmajú skutkové okolnosti vzťahujúce sa na rozsah navrhovaného opatrenia. Pred nariadením neodkladného opatrenia nie je potrebné zisťovať všetky skutočnosti potrebné pre vydanie konečného rozhodnutia, avšak musia byť osvedčené najvýznamnejšie skutočnosti dôležité pre rozhodnutie.

6. Po oboznámení sa s obsahom spisového materiálu v posudzovanej veci dospel odvolací súd k rovnakému záveru, ako súd prvej inštancie. V predmetnej veci smeruje návrh žalobkyne na nariadenie neodkladného opatrenia k bezodkladnej úprave pomerov medzi stranami sporu uložením zákazu žalovanému vstupovať do spoločného bytu, ktorý nadobudli počas manželstva so žalovaným do bezpodielového spoluvlastníctva. Návrh na nariadenie neodkladného opatrenia odôvodňuje žalobkyňa obavou z toho, že by žalovaný mohol naplniť svoje vyhrážky a mohol dokonať to, čím hrozil.

7. Z obsahu spisu má odvolací súd za preukázané, že žalovaný bol dňa 10.11.2019 prepustený z ÚVV a ÚVTOS Prešov na podmienočné prepustenie z výkonu trestu pre prečin nebezpečného vyhrážania žalobkyni.

8. Odvolací súd sa stotožnil so záverom súdu prvej inštancie o splnení zákonných podmienok pre nariadenie neodkladného opatrenia v zmysle cit. ust. § 325 ods. 2 písm. e) CSP. Žalobkyňa v konaní o nariadenie neodkladného opatrenia dostatočne osvedčila útoky žalovaného fyzického aj psychického charakteru voči nej, ako aj opodstatnenosť svojich obáv z hroziaceho naplnenia vyhrážok a pokračovania agresívneho správania žalovaného.

9. Ustanovenie § 325 ods. 2 písm. e) CSP predstavuje snahu zákonodarcu riešiť otázku domáceho násillia a situáciu jeho obetí. Predpokladom aplikácie týchto ustanovení je určitý stupeň intenzity fyzického či psychického násillia, a to taký, ktorý znamená neznesiteľnosť ďalšieho spolužitia s páchatelom násillného správania. Intenzita násillného chovania teda musí byť spôsobilá natoľko znížiť kvalitu a možnosť spolužitia v spoločnej domácnosti, že sa toto spolužitie stane objektívne neakceptovateľným, prípadne až nemožným. Pre rozhodnutie súdu je preto významným stupeň vyvinutého fyzického či psychického násillia, resp. hrozba takéhoto násillného správania.

10. Pred nariadením neodkladného opatrenia podľa § 325 ods. 2 písm. e) CSP postačuje, ak je osvedčené dôvodné podozrenie z násillia. Osvedčenie dôvodného podozrenia z násillia znamená, že súd pomocou ponúknutých dôkazných prostriedkov zisťuje iba najvýznamnejšie skutočnosti (teda nie všetky rozhodujúce), pričom postačuje, že osvedčená skutočnosť sa mu vzhľadom na všetky okolnosti javí ako nanajvýš pravdepodobná, nakoľko nariadenie neodkladného opatrenia je okamžitým a účinným prostriedkom preventívneho riešenia problematiky násillia a v jeho prospech svedčí najmä to, že v dôsledku jeho uplatnenia - zákazu vstupovania násillnej osoby - sa ohrozenej osobe poskytuje pomerne rýchla ochrana, vďaka ktorej nemusí ďalej zotrvať v spoločnom obydli s násillnou osobou, ani nemusí opúšťať svoje obydlie, ak sa chce chrániť pred opätovnými útokmi násillnej osoby; nemusí žiť v strachu a obavách o svoj život a zdravie, a ani sa nemusí zaťažovať hľadáním náhradného bývania.

11. Odvolací súd má za to, že žalobkyňa dostatočným spôsobom osvedčila svoje tvrdenia uvedené v návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia, naproti tomu žalovaný na preukázanie svojich tvrdení žiadny dôkaz nepredložil, okrem vyjadrenia svedka - svojho otca I. C., ktoré vzhľadom na všetky ostatné dôkazy bolo vyhodnotené ako nespôsobilé privodiť iný záver ako ho vyvodil súd prvej inštancie.

12. Z takto zisteného skutkového stavu má aj odvolací súd za osvedčený taký stupeň intenzity fyzického i psychického násillia zo strany žalovaného voči žalobkyni, že nemožno požadovať, aby žalobkyňa zotrvala so žalovaným v spoločnej domácnosti, a tiež od nej nemožno požadovať, aby strpela hrozbu prípadných konfliktných stretov so žalovaným.

13. Vzhľadom na dlhodobý zlý stav vzájomných vzťahov medzi stranami sporu považuje odvolací súd za potrebné tieto vzťahy upraviť neodkladným opatrením, keď základné podmienky vyžadované zákonom pre nariadenie takéhoto opatrenia má za splnené (žalobkyňa osvedčila potrebu dočasnej úpravy pomerov), s tým, že trvanie neodkladného opatrenia je časovo obmedzené.

14. Záverom odvolací súd dodáva, že na účely rozhodovania o nariadení tohto neodkladného opatrenia bola síce dôvodnosť nároku dostatočne osvedčená, nakoľko pre nariadenie neodkladného opatrenia postačuje len osvedčenie najvýznamnejších skutočností dôležitých pre rozhodnutie, avšak v konaní vo veci samej bude potrebné vykonať dokazovanie v rozsahu potrebnom na zistenie rozhodujúcich skutočností, dôsledne zistiť skutkový stav a vyhodnotiť všetky vykonané dôkazy, pričom bude potrebné vyvarovať sa toho, aby došlo k zneužitiu inštitútu vylúčenia z užívania bytu. Nie je vylúčené, že na základe vykonaného dokazovania vo veci samej dospeje súd k odlišnému záveru, ako je vyjadrený v tomto uznesení.

15. Podľa ust. § 49 ods. 3 CSP, dôvodom na vylúčenie sudcu nie sú okolnosti, ktoré spočívajú v procesnom postupe sudcu a v jeho rozhodovacej činnosti.

16. Zákon výslovne vylučuje, aby dôvodom na vylúčenie sudcu z prejednávania a rozhodovania sporu boli okolnosti, ktoré spočívajú v postupe sudcu v konaní o prejednanom spore. Postupom sa rozumejú

procesné úkony sudcu vrátane rozhodnutí, a preto odvolací súd na námietku zaujatosti zákonného sudcu súdu prvej inštancie vznesenú žalovaným v odvolaní, neprihliadal.

17. Z uvedených dôvodov odvolací súd uznesenie súdu prvej inštancie ako vecne správne potvrdil (§ 387 ods. 1 CSP).

18. Rozhodnutie prijal senát Krajského súdu v Prešove v pomere hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustné odvolanie.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ musí byť s výnimkou prípadov podľa § 429 ods.2 v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).